

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronkint 10 kr-ért közöltetnek.

# SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr  
Fél évre . . . 3 frt — kr  
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr  
Külföldre 1 évre 8 frt — kr  
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

## A mi késik, nem marad.

Kézdi-Vásárhely, 1888. nov. 14.

(\*) Az oroszországi események, az ott lábra kapott folytonos belmozgalmak, melyek az alkotmányosságra törekvő népek elszánt lelkéből kelnek, azt mutatják, hogy romba dőlnek azon idők felfogásai, midőn az erőszak és fegyver győzött. Ma már öntudatra ébredt az ember s humánus kormányzás után vágyik.

Az európai nemzetek között, melyek önmaguk kormányozzák s intézik sorsukat, egyedül az orosz hatalom az, melyben még mindig tartja magát az önkényuralom. Nagy és szilárd volt eddig, azonban most ereje mindinkább fogy; csak szikra kell s a mindenható csárnak hatalma országával együtt a lángok martalékává lesz.

De ki tudna ezen bámulni? Hiszen az egész világ halad és fejlődik. A nép lelkesülve viszi a szabadság szót börtönéből s nincs olyan Jericho, mely ennek akaratán szét ne zúzódna.

Egyedül a Romanowok küzdenek ellene, kik erős elhatározással hadat izennek a haladásnak. Gátot akarnak képezni az alkotás sorrendjében; kihívják a természetet, hogy rendszeres mozgásában megállítsák. Nem gondolnak az áramlattal, a mely e gát körül hullámoz, megvetik az emberek haragját, ítéletét, s hogy ne halljanak semmit, bedugják füleiket.

## A „Székelyföld“ tárczája.

### Heti krónika.

A tél — minden etiquette-szabály ellenére — bejelentés nélkül, csak amugy ajtóstól rontott be. Valamint a golyák, a fecskék a tavaszt hirdetik, ép úgy a tél beálltával telve van a lég a háborus hírekkel, még a szél is azt zugja, hogy jön a muszka; vagy hogy az újságírók frázisán fejezzem ki magamat: „borul az ég érzése felől“. Félfelhatalos lapok megbízható forrásból jelentik, hogy Gurkó tábornok a német nagy-követ tiszteletére rendezett banketten szokatlan mohósággal falta fel peccsenyét, a mi kétségtelenül harcziás hajlamra mutat.

Eszembe jut egy „Háry János“-féle ember története.

— Hát a mint megyek az erdő mellett, nekem rohan vagy száz farkas . . .

— Talán csak nem! — mondák kételkedve a halgatók.

— No ha nem is száz, de volt vagy ötven!

— Hiszi az ördög!

— Már tudja az Isten, de valami mozgott a bokorban.

Ilyenek a mi háborus híreink.

Épen az ellenkező módon szívargott ki a borki katasztrófa híre. Itt az elefántot szorít

Azonban mégis erősebb a végzet, mely az emberek lelkébe öntötte a szabadság iránti féltékenységet s megalkotta a civilizáció örlő fogait. És ez előbb-utóbb fel fogja emészteni az oroszok nagy birodalmát. Hatalmának Európa délkeletjén már is vége van. A függetlenség, önállóság, szabadságon kívül más eszmék nem bírnak ma már varázserővel, s hogy ezek érvényesüljenek, éber szemekkel őrködik az egész európai világgrész. Ok nélkül van tehát mindenféle középkori intrika: az északi kolosszusnak dűlni kell, mert a szabad népek összetartásán nem foghat ki többé a muszka ármány.

És ez annál bizonyosabb, mert csak e század közepén kezdettek az alkotmányos formák érvényesülni és már is a szabadság egének kék izezetéig szól a röppentyű, mely a szabad nemzetek koalícióját hirdeti. Így fog ez terjedni, általánosodni tovább a szélrőzsza minden irányában. A szívekről lehull az abroncs, az ajkak megnyílnak s az elnyomott lengyelek, finnek, tatárok, cserkeszek, kirgizok és turkománok szétzúzzák a zsarnokság épületét s lángja átnyulik az ország minden részébe a nihilisták pokolgépeinek erejével s kő kövön nem marad Varsótól Irkutzig, Batumtól Bocharáig.

Európa művelt népei régen felhagytak már a hódítással; nem fegyveres erőben, de a helyes reformokban keresi mindenik emelkedésének feltételeit; egyedül Oroszország nem

tötták össze szunyoggá, csakhogy az elefánt nem hagyta magát, terjeszkedett s terjeszkedik, mezitelenységében tárva elő a valódi igazságot: a nihilisták vakmerő merényletét. Utóbbi időkben mindenki azt hitte, el van már fojtva „Oroszország“ rák fenéje: a nihilismus“, de a két utóbbi merényletben megmutatta, hogy él még és működik. A minden oroszok csárjának élete egy hajszálon függött. „Halálra van ítélve“, a mint a nihilista proclamatio mondja. A 70 millió lélek ura halálra van ítélve saját népének egy része által. Ég még a tűz a hamu alatt s csak egy kis levegő kell, hogy lángra lobbanjon. A Szipériába küldött ezerek után tizezerek teremnek csodálatos módon; mindegyike fanatikus bátorsággal, gépezerül megmozdul zsarnoka elpusztításában. Levétközve emberi gyengeiből, nem látja egyik sem az akasztófát, az olombányákat, csak egy eszme, egy cél van mindenik szeme előtt: „Halál a zsarnokra!“

Szegény csár! Nem a dynamit, nem a golyó fog megölni, hanem a rettegetés, a félelem az erőszakos haláltól.

Bezzeg másképp tesznek a német szomszédok. I. Vilmos, főképp pedig a boldogult Frigyes császár, egy mythikus alak népe szemében, körülvéve a szeretetteljes kegyelet dics-sugaraival; úgy látszik, ezek a dics-sugarak sértik az új császár szeméit, másképp miért volna Frigyes császár arczképének árulása hatóságilag tiltva?! Ma

akar engedni abból, minek a neve: abszolutismus, családi hagyományos terjeszkedés.

Megtehetné a reformot azzal, ha a leigázott népek visszaadná szabadságát, ha feloldaná a békót, mely alatt oly sokan szenvednek. De ezt a muszka önkény nem fogja tenni. A műveltebb államok vannak arra hivatva, hogy a kancukahatalom által leigázott népeknek visszaadják bitortott szabadságukat, hogy valahára az autokrata értse meg világ-résznünk ezen akarátát: le az orosz hegemoniával!

Ez idő szerint ugyan békés nótát füttyörész az őszi szél, de nehogy csalódjunk. Az orosz machináció mindig tart, csendben köti a hálót, s mondhatni, sokkal inkább, mint bármikor. És ez nagyon természetes. A légy is akkor csip legjobban, mikor vesztét éri.

Ezt erősen hisszük, politikai meggyőződésünk, hogy az önkény sokáig nem tarthatja magát. A tegnapi napot nem lehet vissza-idézni, a vizet felfelé folytatni; ép úgy nem lehet az emberiség haladását sem megakadályozni. E zsarnok hatalom összetűzött az alkotás rendjével, megállítani igyekszik a természetet törvényes mozgásában, de előbb-utóbb jutalma az lesz, hogy végzete ama helyre fogja ragadni, hol népek süllyedtek el.

Új főrendiházi tag kinevezését hozza a „Budapesti Közlöny“ közelebbi száma. Egy főispánt, egy nyug. miniszteri hivatalnokot, egy nyug. ka-

már a németországi könyvkereskedők kirakataiban ily feliratok olvashatók:

„Itt kapható Frigyes császár arczképe, melynek árulása hatóságilag tiltva van.“

Ennek aztán az a rendes következménye, hogy annál inkább veszik. Miért? Mert tiltva van.

No hanem jöjjünk haza! Van itthon is elég baj, miről panaszkodni lehet. Alig hevertük ki a szeszadótörvényt: már is villámként ütött be a hadügyminiszter véderő-javaslat, mely főleg az egyetemi ifjúság katonáskodását teszi súlyossá. Az izgatottság általános, a kedélyek forranganak. A budapesti egyetem már megtartotta gyűlését, melynek eredménye azon indítvány elfogadása, hogy petíciót intézzenek az országgyűlés elé, azon célból, hogy a törvényjavaslatnak az ifjúságra nézve terhesebb részei átalakíttassanak. A kolozsvári egyetem már előbb meg akarta gyűlését tartani a redoutban, de mivel nagyon nyilvános jellegűnek mutatkozott, a rector magnificus betiltotta. De azért a gyűlés megtartatik, — persze rectori engedéllyel — csakhogy zártabb körben. Lefolyásáról bővebben fogok referálni.

No hát Isten velünk, kedves olvasóim, tartsa az Isten önöket addig, míg a „Székely vasút“ létrejön. (Nagyonbát sem mondhattam volna!)

Alásszolgája!

H—th J—ő.

\* Megkésve érkezett.

Szerk.



tonát s két volt képviselőt tesz meg most a királyi kinevezés főrendiházi taggá. Az erről szóló királyi kézirat így hangzik: „A főrendiház szervezetének módosításáról szóló 1885. évi VII. törv. czikk 5. §-a alapján, magyar minisztertanácsom előterjesztésére, báró Döry József Biharvármegye főispánját, Gervay Mihály nyugalm. miniszteri tanácsost, Görgey Kornél nyug. altábornagyot, végre Szontágh Pál és Uzovics Pál volt országgyűlési képviselőket a főrendiház élethossziglani tagjaivá ezennel kinevezem. Kelt Gödöllőn, 1888. évi november hó 7-én. Ferencz József s. k. Tisza Kálmán s. k.“

**A negyedik korosztály.** A honvédelmi miniszter, tekintettel az idei újonczállítás kedvezőtlen eredményére, elrendelte, hogy addig is, míg az 1866-dik évben született 4-ik korosztálynak egyik vagy másik sorozójárásban az újonczállításra kivételesen megengedhető felhívása iránt véglegesen intézkedés történik, az 1866. évben született hadkötelesekből álló negyedik korosztály kivétel nélkül és az összes sorozójárásokban felhívassék.

## SZEMLE.

A képviselőház folyó hó 10-én délelőtt rövid ülést tartott, melyen Láng Lajos előadó benyújtotta a 21-es bizottság jelentését a regale megváltásáról és az italmérsi jövedékről szóló törvényjavaslatok tárgyában; egyuttal kérte, hogy a ház előbb a megváltásról s aztán az italmérsi jövedékről szóló törvényjavaslatot tárgyalja. Elnök ezt határozatképen kimondja s indítványozza, hogy a regale-javaslatok tárgyalása a szombati ülésre tűzessék ki. A ház az elnök indítványának megfellelően tüzte ki a javaslatokat.

A képviselőház a hétfői ülésen megbizta az elnököt, hogy ő Felségét uralkodói jubileuma alkalmából üdvözlje. Irányi Dániel ezután a kérvénnyel megáldott képviselő mandatumaira néve indítványt terjesztett be. Indítványozta, hogy a kérvénnyel megáldott képviselő mandatumainak megbírállására külön független bíróság állíttassék fel. Ezután Hegedűs Sándor előadó előadja a conversio-javaslatot, megvilágítva a pénzügyi művellet nemzetgazdasági hasznát. Horánszky Nándor és Helfy Ignác az előadó nézeteivel szemben, Rosner Ervin képviselő mellette foglalt állást. Rosner után Tisza Kálmán miniszterelnök beszélt.

\*\*\*

A helyzetről nyilatkozott közelebbről Salisbury lord angol kormányelnök a londoni lordmayor lakomáján. Kifejezvéen abbéli reményét, hogy valamennyi európai kormány egyformán békés törekvéseket táplál, hangsúlyozta, hogy az általános készlődés közepette Angliának se szabad tétlenül maradni. Leplezetlenül kifejezte továbbá azon jogos nézetét, hogy most már egy európai háboru eredménye nem lehet más, mint teljes megsemmisítés azoknak, a kik megveretnek. Ebben van indoka és magyarázata annak, hogy a haderők fokozásánál miért nem szabad kimélni semmi erőfeszítést; ez magyarázza meg, hogy ilyen katasztrófális eshetőséggel szemben miért kerüli minden hatalom, hogy ő szabadítsa e világárszra azt a szörnyű vihart. Mindenki készen akar állani, de senki sem vállalja el az első lövés felelősségét. E tartózkodásban, e félelemben van a béke garancia. Konstatálván, hogy Európában tizenkét millió ember áll fegyverben, hozzátesszi, hogy e tény nem szabad, hogy megrendítse bizalmunkat. Érti a nyomasztó terhet, elismeri az áldozatok nagyságát, látja a helyzet nehezebbé válását évről évre, s nem tud egyébbel megnyugtani, mint hogy bizzunk a kölcsönös pressióban, melyet a készlődéssel a hatalmak egymásra gyakorolnak. Ez — Salisbury szerint — jó záloga a békének.

\*\*\*

Oroszország megint fenyegetődik. Erre mutat a „Times“ konstantinápolyi távirata, mely a következőket jelenti: A porta táviratot kapott, mely arról szól, hogy az esetre, ha Szerbiát, ott beállható zavarok esetén, osztrák-magyar csapatok szállják meg, Oroszország földlára érzi magát Bulgária meg nem szállásának kötelezettsége alól.

## Adó-ügy.

Háromszékvármegye kir. adófelügyelője az 1889. évi adókivetésre vonatkozólag az alábbi körrendeletet bocsátotta ki:

„Körrendelet a tkts városi polgármester, községi és körjegyző urakhoz és a községi előljáróságokhoz.

Minthogy az 1887—1889. évi három évi időszak utolsó évében, vagyis 1889-ik évben az egyenes-adók kivetése iránti teendők az említett időszak második évére, vagyis 1888. évre az 1887. évi november 5-én 13468—87. sz. a. kiadott rendeletben előszabott teendőktől és eljárástól semmiben sem különbözik, az 1889. évi adókivetést illetőleg részletes utasítás kiadását mellőzöm, hanem köteleességé teszem czimnek, hogy az 1887. évi november 5-én 13568—887. sz. a. kiadott részletes utasítást minden tekintetben szigoruan szem előtt tartva és hozzá alkalmazkodva az egyenes-adók 1889. évre vonatkozó kivetésének alapját képező előmunkákat az ott részletesen kifejtett módokat szerint és az ott kitűzött határidőkben pontosan vezesse keresztül, és 1-ször az I., II. osztályu kereset-adóra és december havában elkészítendő lajstromokat 1889. évi január 1-éig; 2-szor a ház- és házbéradó kivetésére vonatkozó lajstromokat a hol változás fordult elő akár leírás, akár szaporodás czimen ott teljesen új lajstrom készitendő s ide 1889. évi január 1-éig betérjesztendő; 3-szor a földadó-kivetésre vonatkozó lajstromokat 1889. évi január 31-ig; 4-szer a III-ik oszt. kereset-adóra és bányá-adóra, valamint a tüke-kamat- és járadék-adóra, ugy a IV. oszt. kereset-adóra vonatkozó vallomások az eszközölt hivatalos összeírás adataival kiegészítve 1889. évi január 31-éig; 5-ször a nyilvános számadásra kötelezett egyletek és vállalatok adójára vonatkozó vallomások 1889. évi ápril 20-ig; 6-szor a föld- és házbirtok utáni ált. jöv. pótdadó-kivetésre vonatkozó lajstromokat és az adóssági kamatokról szóló tehervallomások 1889. évi márczius végéig, magától értetődően, hogy az adóssági kamatokról szóló bevallások a Nagyméltóságu m. kir. pénzügy-minisztérium 1887. évi január hó 5-én 72300. szám alatt kiadott s általam 794—887. sz. a. közölt körrendelet értelmében kezelendők; 7-szer a hadmentességi díj kivetésre vonatkozó összeírás lajstromot és nyilvántartási jegyzékeket és változás kimutatásokat a hadmentességi díj kötelesektől bevett vallomásokkal együtt 1889. évi július 15-ig feltétlenül betérjesztési köteleességének ismerje. Elvárom, hogy czim ezen rendelet pontos fogantatása és a kitűzött határidők pontos betartása által felmentend engem attól, hogy ezen rendeletnek érvényt szerzendő, vele szemben a törvény szigorával fellépni kénytelen legyek.

Egyben tudatom, hogy a kir. adóhivatalokat a szükséges nyomtatványok kiadására egyidejűleg utasítottam és így azok a kir. adóhivataloktól haladéktalanul beszerzendők.

Sepsi-Sztygyörgyön, 1888. évi nov. hó 1-én.

Babarczy Ferencz,  
kir. adófelügyelő.

## Külömfélék.

— **Ö Felsége a Király** a kézdívasárhelyi r. kath. kántorilak építésére 100 frtot adományozott.

— **A kézdívasárhelyi játékony nőegyesület** javára Szabó Elekné és Kovácsi Bálintné háziasszonyok, Kovácsi Ilona és Wértán Mariska házi kisasszonyok s Csizsár Pál háziur folyó hó 10-én egy igen szépen sikerült fillérestélyt rendeztek, melynek szellemi és anyagi sikeréért a rendezőknek feltétlen dicséretet szavazunk. Az estély műsorát a következő pontok képezték: N. K. ur egy kitünő felolvasást tartott, melyet lapunk jövő számában fogunk közölni. Csizsár Sándor ur szép szavalata általános tetszésben részesült. Spitzer Dávid ur háromféleképpen szerepelt, u. m. fuvalázott, tilinkon játszott és énekelt zenekísérettel. Két első feladatát igen szépen oldotta meg s ugy fuvala, mint tilinkó-játéka a megérdemelt tetszésben részesült, de az ének nagyon is sok kívánnivalót hagyott fenn. Műsor után aztán megindult az obligát tánc s tartott éjjel utánig.

Felülfizettek ezen estélyen: Csizsár Pál 1 frt; Szabó Elekné, Kovácsi Bálintné, Kovácsi Ilona, Bocskor Kálmán 80—80 kr; Jancsó Mózesné 60 kr, M. N., Csizsár József 50—50 kr; Szabó Samu, Nagy Lajosné, Csizsár Imre, Nagy Ferenczné 40—40 kr; Jancsó József, Kovács Károly, Szöcs Józsefné, Spitzer Dávid 30—30 kr; Nagy Károly, Gyárfás Biri, Pongrácz Jánosné, Snelka Adolfné, Török Samu, Czimbalmos Ferencz, Tóth Pista 20—20 kr; Kovács Ilka, Gábor Máttyás, Barcsa Miklós, Hosszu Béla, Fejér Antal 10—10 kr.

— **A kézdívasárhelyi játékony nőegyesület** 1888. évi november hó 17-én a kézdívasárhelyi tanács-ház disztermében fillérestélyt rendez. Háziasszonyok: Benkő Mariska és Keller Gézáné. Házi kisasszonyok: Altorjai Benkő Emma és Székely Málvina. Háziur: Barcsa Miklós. Műsor: 1. Zongorán játszik Lengyel Irén k. a. 2. Szavál Gábor Máttyás ur. 3. Énekel a kereskedő-ifjúság dalköre.

Műsor után táncszvigalom. Kezdeté 1/2 órákor. Belépti díj 20 kr. Zenedij uraktól 50 kr.

— **Meghívó.** A »Kézdívasárhelyi kereskedő-ifjak társulata« f. hó 18-án este fél 8 órákor az egyesület helyiségében »Magyar koroná«-hoz czimzett vendéglő) felolvasó-estélyt rendez. Az estély programja: 1. »Vadvirágok«, polkamazur; előadja a kereskedő-ifjak zeneköre. 2. Felolvasás. 3. Duett (ének); előadja Török Lajos és Hamar Zoltán egyesületi tagok. 4. Czimbalom-solo; előadja Wértán István egyesületi tag. 5. Népdal-egyveleg; előadja a kereskedő-ifjak dalos-köre. Ezen estélyre egyesületünk alapító, pártoló és rendes tagjait, ugy szintén a t. érdeklődő közönséget tisztelettel meghívom. Nőket is szívesen láttunk. K. Vásárhelyen, 1888. nov. 14-én. Rákos József, r. b. elnök.

— **Időjárásunk.** Ugy látszik, a tél nem igen tréfálkozik; megérkezett s itt is marad, akár akarjuk, akár nem. A lehullott hó oly erősen tartja magát, mint akár december közepén s légkisebb hajlama sinos a bágyadt decemberi napsugaraknak engedni. A hőmérő éjjel-nappal 5—6 R° között áll zerus alatt.

— **Cagliostro,** a kitünő bűvész, még egyre tartja előadásait Kézdí-Vásárhelyt. Az ő rendkívül ügyes s nem egyszer kedélyes mutatványainak mindig akad bámolója. A nagyobb vendéglők vendégei szívesen elmulatnak egyszerű, de kedves produkcióin.

— **A honvédtiszti szükséglet fedezése.** A honvédség újjászervezése következtében megkívántató tiszti és hadapród-szükségletet egyrésztől önként jelentkező szabadságot állományu honvédtisztek tettelegessége, másrésztől szintén önként jelentkező közös hadseregbeli hadapródok áthelyezése által fogják fedezni. Mint a honvédelmi miniszter a véderő bizottság utóbbi ülésében kijelentette, közös hadseregbeli tisztek áthelyezése is kilátásba van helyezve. A miniszter egyuttal ama nyilvánított nézetre, hogy a közös hadsereg kedvezőbb előléptetési viszonyai következtében a honvédtisztek könnyen rövidséget szenvednének az ily áthelyezések által, ugy nyilatkozott, hogy a rangviszonyokra kiváló figyelemmel lesznek, s ő lesz az első, ki ügyelni fog rá, hogy a honvédtisztek hátrányt ne szenvedjenek. A szabadságot állományu honvédtisztek, kik tettelegességre jelentkeznek, a pótvizsgát nem előre, de utólagosan fogják letenni s belépések a tetleges szolgálatba semmiképen sem fog megnehezíttetni. A honvédség érdekében fekszik, hogy minél több ily tiszt jelentkezék tetleges szolgálatba lépésre és jó lesz, ily tetlegesítési kérvényeket minél előbb benyujtani.

— **A gyergyószentmiklósi veres kereszt egylet harmadik estélye** folyó hó 8-án igen nagy számu közönség részvételével folyt le. A rendezőség, név szerint Koródy István és Jakab Bóniáné urnők (a férfi rendező nevét nem sikerült megtudni) igen buzgóon teljesítették köteleességeiket s a közönséget többféle meglepetésben részesítették; ezek közül megemlíti Tiltcher Jenő orvosjelölt ur újabb bűvészkedését, melylyel mint megelőzőleg, ugy most is bravourt aratott, s a műkedvelői zenekör működését, mely szintén tetszéssel találkozott. Az estély a legvigabban folyt le s egész 12 óráig tartott. Táncos is volt bőven s a fiatalág most is kitett magáért. Megemlítsre méltó az, hogy a veres kereszt egylet intendánsa, Ferenczy Károly ur, az estélyen — igaz ugyan, hogy csak a bűvészeti előadás után — megjelent, s ezáltal a közönség régi ohajának, mely jelenlétét nélkülözöte, eleget tett, melyért e helyen is köszönet neki. A megjelent hölgyek közül a következőket sikerült feljegyezmem: Fejér Róza, Tiltcher Iza, Miklósy Irén, Görög Kata, Fejér Véri, Bogdán Aranka, Bocsanósy Irma, Lázár Hedvig, Bocsanósy Jolan, Görög Rebi, Gencsy Zelma, Deér Mariska, Szász Etelka, Ferenczy Ilka urhölgyek, Merza Kristófné, Demeter Domokosné, Kálmán Istvánné, Hochsild Lajosné, Havas Jakabné, Hoppé Lipótné, Tőkésy Sándorné, Agg Tivadarné, Fenczel Jánosné, Szász Ignácné urnők stb. A közelebbi fillérestély e hó 15-én lesz. Orzini.

— **Gyergyó-Ditróban** alakult Dr. Mezey Géza elnökle alatt fillérestélyeket rendező bizottság, a mely, mint a meghívót olvastuk, e hó 10-én kezdette meg az estélyek rendezését. Ezen estélyek tiszta jövedelmét részben a szegény tanuló gyermekek felségelésére fordítja a bizottság. Mint játékony czélért fázadozó társaságot, ugy a ditrói, mint a más községek közönsége pártfogásába a legjobb szívvel ajánljuk.

— **A gyergyószentmiklósi rongyhasznosító egylet ruhakiosztási estélye** a jelzett időről (t. i. e hó 17-ről) közbefjött akadályok miatt elmaradt és csak e hó 24-én fog megtartatni.

— **Meghívó.** A gyergyói róm. kath. tanító-egylet folyó hó 20-án Kilyéntalván d. e. 9 óráról kezdődőleg tartja őszi rendes közgyűlését, melyre a t. tá-



gok és tanügybarátok tisztelettel meghívotnak. Targysorozat: 1. 9 orakor isteni tisztelet. 2. Gyakorlati tanítás Salamon Joakim tanító által a II-ik osztályban. 3. Elnöki megnyitó beszéd. 4. A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 5. A gyakorlati tanítás méltatása. 6. Az önképzőkörök jelentése s ezzel kapcsolatban a tagsági díjak beszoigáltatása. 7. Nyers Károly indítványa a helyi dalkörök szervezése tárgyában. 8. Buzás János indítványa némely tanügyi reformokat illetőleg. 9. Szavaltat. Miklós Katalintól. 10. Ferenczi Károly méhésztársaság elnök és Berde Ferencz méhésztársaság titkár együttes előterjesztése a méhésztársaság további teendői iránt. 11. Az elnöknek szabályos időben bejelentett indítványok tárgyalása. Gyergyó-Alfaluban, 1888 nov. 8-án. Boga Bálint egyll. elnök. Vendl Aladár egyll. főjegyző.

— **Bányászerecsellenség.** Folyó hó 7-én a salgótarjáni közsébbányatársulat egyik aknája viz akadt s ott borzasztó rombolást vitt véghez. A tárnában körülbelöl háromszáz munkás dolgozott, kik között leirhatatlan rémületet idézett elő a szerencsétlenség. A bányamérnökség rögtön hozzá látott a mentő gépezetekkel és eszközökkel a beszakadt viz eltávolításához s a munkásokat sikerült mind megmenteni.

— **Magyarok Romániában.** Romániában, a hol annyi a magyar ember, talán még jobban összetartanak a honfitársak, mint ide haza. Jó összekötő kapocs közöttük a vallás is: évek óta vannak magyar egyházak Oláhországban. Egy ilyen egyház: a plojesti ev. ref. egyház fennállásának 25 éves jubileumát ülte a napokban. Az ünnep alkalmából az egyház táviratban üdvözölte megalapítóját, Czelder Mártont, ki most kecskeméti lelkész.

— **Köszönetnyilvánítás.** A kézdivásárhelyi önkéntes tűzoltó-egylet parancsnokságának megbízásából id. Benkő Sándor szeszgyáros urnak, ki egyletünknek 25 frttal alapító tagja lett, s Dávid János egyleti tag urnak, ki az egyletnek egy kurtót ajándékozott, a legnelebbebb köszönetünket nyilvánítani kedves kötelességünknek tartjuk. K.-Vásárhely, 1888. nov. 13-án. Kovács Dániel főparancsnok, M. Székely János titkár.

— **Egy egész könyvtár** lesz az eredeti elbeszélésekből, mely a Vértesi Arnold 1000 elbeszélését tartalmazó „Magyar Világ” című füzetes vállalatban megjelenik. Ma küldetett be hozzáuk a 8-ik füzet, mely „A z anya” című novellát tartalmazza teljesen. Az első kötet nem kevesebb, mint tíz hosszú elbeszélést foglal magában s 19 nagy ivre terjed. Ha megmondjuk, hogy a 19 ivnyi terjedelmű kötet alig kerül többé 90 krmál, újra bebizonyul, hogy hazánkban ennél olcsóbb értékes irodalmi vállalat még nem forgott közközén. Ohajtandó volna, hogy a nép, melyet haszontalan rémregényekkel megrohannak, a tudatára ébredne ennek, s nem engedné közel magához az erkölcsi megmételtyező olvasmányokat, hanem az ily, valóban értékes könyveket igyekeznek megszerezni. A kiadóhivatal az egyes kötetekhez igen díszes bekötési táblákról is gondoskodik s erre nézve a tudnivalókat legközelebb közölni fogja előfizetőivel. Az új előfizetőknek természetesen az első kötet egészen megküldetik. Ismételve ajánljuk e nagyérdéki munkát az olvasó közönség figyelmébe. Előfizetési ár félévre (26 füzetre) 3 frt 90 kr, negyedévre (13 füzetre) 1 frt 95 kr. De megrendelhetni a könyvkereskedések útján úgy is, hogy csak az egyes füzetek házhoz szállításakor kell azokért mindig 15 krt fizetni. Az előfizetési pénzek Debreczenben Vértesi Arnold nevére is küldhetők.

— **Nincs több gyorsírás.** Edisonnak legujabb javított fonográfjával a New-Yorkban megjelenő World nyomdájában nemrég egy igen érdekes kísérletet tettek a gyorsíró fonográfval való helyettesítésére. A lap szerkesztője ugyanis valami előadást tartott, a szobában egy fonograf volt elhelyezve és működött. A nyomdában azután a fonografot négyszeresen lassított működésbe hozták és a szedők a fonográfól szedték ki az egész beszédet. Az átvizsgálásnál kint, hogy a szedésben kevesebb volt a hiba, mint a kéziratból való szedésekben. (?)

## A kézdivásárhelyi „Rudolf” kórházról.

Októberhavi gondnokai jelentés.

A magyar szent korona országai veres kereszt egylete központi szivélyes segélyezése mellett fennálló kézdivásárhelyi „Rudolf” kórházra vonatkozó okt.-havi gondnoki jelentésem a következőkben van szerencsém előterjeszteni:

Okt. hó végével Baló László számvevő ur a kórháznál levő ellenőrzési könyveket számba véve, lezárta s azokból a következő eredmények tüntek ki:

Az okt. havában elfogyasztott zsiradék, főzelék és zöltségek értéke, folyó ár szerint számítva 5 frt 67 kr, a pénztárba utaltatott.

Szept. haváról ápolás alattmaradt 8 férfi, 4 nő, összesen 12 beteg.

Okt. hóban felvétetett 8 férfi, 8 nő, összesen 16 beteg. Apoltatott összesen 16 férfi, 12 nő, együtt 28 beteg.

Ezen beteg-létszámból elbocsátott gyógyulva 14, javulva 4, összesen 18 beteg.

Nov. hóra ápolásra maradt férfi 3, nő 7, összesen 10.

Okt. hóban volt ápolási nap 317, á 50 kr = 158 frt 50 kr. Ebből ingyenes ápolási nap 127, á 50 kr = 62 frt 50 kr. Ezt levonva, marad 95 frt.

Kovács Károly pénztáros ur havi forgalmi kimutatása.

### Bevételek:

|                                                  |                       |
|--------------------------------------------------|-----------------------|
| A takp. folyó szükség. felvétetett               | 100 frt — kr.         |
| A budapesti központi igazgatóságtól              | 200 frt — kr.         |
| Ápolási díjból                                   | 58 frt 50 kr.         |
| A bpesti közp. ig. B. J. utiköltségére           | 18 frt — kr.          |
| A hó folytán elfogyasztott termé-<br>nyek értéke | 5 frt 67 kr.          |
| <b>Összesen</b>                                  | <b>382 frt 17 kr.</b> |

### Kiadások:

|                                            |                       |
|--------------------------------------------|-----------------------|
| Pénztárnok által előterjesztetett          | 80 frt 74 kr.         |
| Magdó Jánosnak 1 öl fáért                  | 6 frt 57 kr.          |
| Mike Andrásnak 1 öl fáért                  | 6 frt 07 kr.          |
| Mike Gábornak 1 öl fáért                   | 6 frt 67 kr.          |
| Fekete Károlynak 5 h. pityókáért           | 3 frt 57 kr.          |
| Kis Jánosnak kéménysepréért                | 2 frt 25 kr.          |
| Vaszi M.-nak 2 db favágó fejszéért         | 2 frt 71 kr.          |
| Kaján Istvánnak 9 h. pityókáért            | 6 frt 37 kr.          |
| Farkas Lajosnak munkadíj                   | 3 frt 07 kr.          |
| Sertéshusért zsirnak                       | 7 frt 07 kr.          |
| Kórházi aprólékos kiadásokra               | 15 frt — kr.          |
| Bertalan Antalnak 3 öl fáért               | 19 frt 27 kr.         |
| Öse Istvánnak 1 öl fáért                   | 6 frt 27 kr.          |
| Szabó A. ur számlájára nyomtatv.           | 10 frt 40 kr.         |
| Réthi Mihálynak 1 öl tűzfáért              | 6 frt 07 kr.          |
| Benczur Judit utiköltségére                | 18 frt — kr.          |
| Ugyanarra                                  | 10 frt — kr.          |
| Jancsó F.-nek sertéshusért zsirnak         | 6 frt 07 kr.          |
| Sárkány Gyuláné főápolónő havi fiz.        | 17 frt 82 kr.         |
| Benczur Judit ápolónő havi illemt.         | 17 frt 82 kr.         |
| Aczél Mari segéd-ápolónő fizetése          | 7 frt 50 kr.          |
| Szolga és szolgáló fizetésére              | 12 frt — kr.          |
| Hus árába                                  | 24 frt 97 kr.         |
| Tej árába                                  | 12 frt 40 kr.         |
| Fűszernemű                                 | 18 frt 69 kr.         |
| Rácz András számlájára                     | 2 frt 50 kr.          |
| Hó folytán elfogyasztott termé-<br>nyekért | 5 frt 67 kr.          |
| Pénzmaradvány a hó végén                   | 47 frt 55 kr.         |
| <b>Összesen</b>                            | <b>382 frt 17 kr.</b> |

Az előfordult betegségek nemeiről az orvosi jelentés fog felvilágosítással szolgálni.

Tisztelt választmány! E hó folyamán is a gondos ápolás eredményezte azt, hogy 18 beteg bocsátott ki részint gyógyulva, részint javulva.

Kórházunknál annyi változás történt, hogy Benczur Judit ápolónő Budapestre visszahelyeztetett.

Kórházunknál rend, tisztaság, pontosság van mindig; azért felhívom rá az érdekeltek figyelmét, mert gondosabb ápolásban saját házána sem részesülhet senki.

Mely jelentésem után tisztelettel maradtam

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. okt. 31.

**Szöcs József**  
polgármester,  
kórházi gondnok.

## A közönség köréből.\*

Kézdi-Vásárhely, 1888. nov. 12.

Tekintetes szerkesztő ur!

Olvastam becses lapja 91. számában „Botrányos állapotok egy zárdában” című közleményt, mely a kantai minoritarendi barátok viselt dolgaival foglalkozik. Öszintén megvallom, hogy ez a támadás nem talált váratlanul, mert az ágya nagyon is meg volt már vetve. Hiszen ki nem tudja azt, hogy a helybeli minorita szerzetesekről minő hajmeresztő dolgokat beszélnek uton-utfélen, korcsmákban, mézsárszékek előtt?

Azonban hagyjuk ezeket. Nekem csak az idézett közlemény azon részéhez van hozzászólásom, melyben az mondatik, hogy Kis Gyula segédlelkész ur azért tagadta meg az iskolákban a katholicus hitoktatást, mert az egyház nem fizette ki díját.

Ez az úgy úgy áll:

Az egyház szegénysége miatt nem fizethettem ki kellő időben Kis Gyula hitoktatásért járó tisztelet-díját, de végre is megunván a vétkes pap ismert eljárását, kölcsön kértem egyik egyháztanácsos jelenlétében s a helybeli róm. kath. plebános ur lakásán megkínáltam a püspök úrtól elrendelt 40 frt összeggel, de ő nemcsak hogy el

\* E rovat alatt helyet adunk a közérdeki felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti. Szerk.

nem fogadta, hanem daczosan utasította vissza azt s még engem is a legrutább s legaljasabb kifejezésekkel illetett. Jogtalan bántalmaztatásom miatt megtettem a szükséges lépéseket s most a nyilvánosság elé hoztam ezen ügyet elbírálás végett, hogy a minorita atya úgy látszassék közönségünk előtt, mint a milyen, hogy tudja meg mindenki, miszerint az ilyen szerzetes nem erkölcsitanítónak való s hogy fogalmával sem bir annak, hogy egyik embertárs mivel tartozik a másikkak. Bátran elmondhatom, hogy a ki így mer játszani állásával, ennyire szembeszáll a közvéleménnyel, a ki ily guynyal viseltetik a polgárok iránt: az nem egyházi embernek való.

Az egyház a kath. hitoktatásért csak azon esetre igtért tiszteletdíjat, ha lesz miből. De midőn a kapt az idén a legjobb akarat mellett sem sikerült felhajtanom, Kis Gyula urnak nem lett volna joga, hogy a tiszteletdíj be nem fizethetéseért az oktatást beszüntesse s később a fizeteskör akadékoskodjék s engem, ki annyi jóindulattal igyekeztem őt kielégíteni, gorbomaságokkal illessem.

Ennyit kívántam én is ez ügyben megjegyezni.

**Jakabos Ágoston,**  
róm. kath. egyház-gondnok.

## Válasz.

Kézdi-Vásárhely, 1888. nov. 12.

E tisztelt lap 91-ik számában „Botrányos állapotok egy zárdában” czim alatt egy tüzes közlemény jelent meg, mely egy kivételével a kézdivásárhelyi minorita lelkészeket és tanárokat támadja meg.

Be kell vallanunk, hogy e cikk kiváló ügyességgel és számíttással lett közénk csapva, annyira, hogy jöllehet az igazság védelmére nem szükség kommentár, mégis arról gondolkozom: vajjon képes leszek-e kiemelni a gyertyát a véka alól, vagy állást foglal a közvélemény mellett, kin minden erkölcsössége daczára sem látszik meg az erkölcsösség máza.

Azonban haladjunk a kezdett uton, hisz mondván volt: Kihallgatatlanul elitélni senkit sem szabad; nem vagyunk a zulu-kafferek között, kik egymást megesszik.

Vajjon a cikkíró ur szerzett-e alapos meggyőződést, mielőtt munkájához fogott? Gondolkozott-e a felett, hogy a dolog másképp is lehet? Cikkíró ur állítja, hogy beszélék a városban. En azt mondom, hogy a mende-monda nem hirlapba, hanem a kávéházak közé való.

Mégis mit kell hallanunk?! Jeremiás próféta siralmait zengi el az író a vallási kötelesség és a paedagogiai rendszer prése alatt már-már nyilvánlansnak indult agyvelőnk felett, keresztényi jóindulattal és minta-igazságérzettel iparkodik felemelni a takarót, hogy azalatt mutathassa meg a falra festett ördögöt.

Pedig, ha csak a cikkíró urat össze nem téveszti valaki, részünkről aligha sikerült. Ezért meg, azt hiszem, nem fog érzékenykedni cikkíró ur, mert mi sem tehetünk róla, ha az aranyon nem fog a rozsdá, ha a közönség is átlát a szítán.

Az van mondva, hogy M. F. kézdivásárhelyi minorita provincziális. Tudomásom szerint még mindig Aradon székel a minoriták rendfőnöke. Azért értes meg a dolgot, a kinek tetszik; előttem ez görögül van írva.

De legyünk őszinték s térjünk a tárgyzhoz. Itt, úgy látszik, nem provincziális lakik, hanem székel egy mindenható ur, ki meghurcozhat akárkit a közönség előtt, ki a sima tábláról is drákói szigorussággal tud olvasni. Felcsapott igazságos bírónak, ki úgy szerezhetette e jogczimet, mint a kakuk az anyaságot. Most mennydörgés és villámások között nyilvánul magas akaratát, diogenesi filozofiával jelöli ki a törvényes határt részünkre, mintha minden ember patkánytérreg volna, mintha most érkezünk volna a hegyi lappok vagy a veresbőrű mohikánok közül. Pedig, szegény tatár! vágunk olyan rendet, mint más. A dolgok ilyenféle elbírálásából is vonhatunk le konzekvenziát, hogy t. i. van még rajtunk kívül más laposfejű filiszter is.

A cikkíró mélyen nyúl a szerzetesi életbe; azt iparkodik feltüntetni, a mihez épen nem, vagy alig ért valamit. A ferez mende-monda után elitélt egy morális testületet, olyan testületet, a mely papi és tanítói feladatát szem előtt tartotta mindig; olyannak tűntette fel, mintha e testület erkölcsi renoméja, kötelmeiben botránykövé súlydett volna, mintha a papi étellel homlokegyenest ellenkező dolgokat művelne.

Pedig nem úgy áll a dolog. Régen tudjuk azt, hogy szálkák vagyunk mi egyesek szemében. A mi másnál érdem, az nálunk ok az elkárhozásra.

Ha védeni iparkodunk az egyház szabványai szerint közös érdekeinket, ha óvast emelünk a szentségtelen betolakodások ellen, vagy ha a tár-



sadalmi mozgalmakban — a megengedett határok között — iparkodni részt venni: ránk rivalnak s egyszerűen eldobatnak az általános figyelemmel, mit úgy neveznek a mai polgárosult világban: erkölcsi közvélemény.

Vajha a vallás-erkölcsös ciklikiró ártatlan lelkét egy nyomoru tükör elé állíthatná! Azt hiszem, meggyőződnék istenességének szent mivoltáról, kegyes töredelemmel fordulna a mea culpa ígéhez, mint zárándok, ki Krisztus sirjánál végre megpihen; elismerné ama igazságot, mit most agyongyilkolt, mit Hegel, a híres vallás-bölcsész, mondott: „A miben mi hibáztunk, abban tartunk másokat is vétkeseknek.” És ha a dolog így van s ciklikiró urnak sincs a tiszta erkölcs a homlokára írva, úgy elhamarkodott dolognak tartom, ütni másnak a zsidóját, legkivált ilyen ágról szakadt, még a jogszerűség fogalmával sem bíró ügyekben, mert tetszik tudni, mit tart a közmondás? „Kinek üvegéből van a háza, ne dobálózék.”

Az a judicium, a mely bennünket ily mértékben elítélt, egyenesen a füstre való, vagy, ha irgalmasságot akarunk vele cselekedni, egy mély sirba, melynek nem lesz tavasza, mely nem éri el soha az ohajtott feltámadás nagy napját, mert ha egyszer ez kikelhetne a sir éjszakájából, nemcsak a pápista papok, de más jámbor keresztények is megőrülhetnének tőle. Azt kell hinnünk, hogy ciklikiró ur különös előszeretettel viseltetik a suhogós fekete ruha iránt s hogy szívesebben írna epés cikkeket minoritával-vérrel, mint az unalmas fekete tintával. No, de szíveskedjék türelemmel lenni, mert a hol magára tud erőszakolni egy kis józan judiciumot, a minoriták séréme ott kezdődik.

A dolog éle erősen szögellik felénk a ciklik azon részében is, mintha mi előjárónkkal szemben ármánykodást, gonoszságot követtünk volna el. Tévedni kegyeskedik; s hogy mégis a közvélemény előtt nyert ügye ígérkezik, annak tudja be írni, hogy e tárgya ma városunkban a gyakori változások miatt felette kapós. Kérdés tárgya lehet itt, hogy az eléggé el nem ítélt titkos feladás honnan ered: vajjon a szerzetházból-e, mit hinnen nem szabad, vagy a közönség köréből, mely szíves érdeklődésében oly bőkezű irántunk? Hajlandó vagyok ezt külső machinaczióknak tartani, mely ha igaz, úgy bátran elmondhatom, hogy inkább beillenének a jó madarak Oroszországba nihilistafogdosni, semmint polgárosult életet élni művelt társadalomban.

E felmerült esetben kénytelen voltam e szomorú kötelességnek eleget tenni; de cselekedhettem volna-e másképen, midőn szerzetes-társaimmal együtt holmi mende-monda után s legjobb meggyőződésém szerint, mit ez ideig mondhatok, nem eléggé helyes értesülés alapján megtámadtattam?

Midőn e jogosulatlan támadást visszautasítom, kérem a tek. ciklikiró urat, kegyeskedjék fantasztikus lelke szüleményét, a költői titulusokat rólunk elvenni és tábláztatni ama, a világon legkegyetlenebb emberre, a kihez az legjobban illik, a ki másokat saját lelkén át nem akar mérlegelni. Mi tudjuk elhivatásunkat és kötelességünket, nem jöttünk belső békétlenségünk által társadalmi rendet zavarni, nem csirkefogóknak, csavargóknak e nemes város falai közé, kiket élelmes rendőrségünk mint botrányköveket, mint földi poloskákat üldözhet, s ha szükségesnek találja, varangyként huzathatja ki a lebujaik rögei alól, aztán egy-egy tenyeres talpas rendőrszolgát közbejövételével a hűvösre kebeleztetheti, — hanem jöttünk lelkesek és tanároknak, kik végzett kötelességünk tudatában lelkesülten néztünk egy jobb jövő felé, midőn az igazság országa eljövén, egyik embertárs a másik által minden gyanus szóért nem üldöztetik.

Befejezem közleményemet azzal, hogy a „Székelyföld” című t. laptól legkevésbé volt okom azt várni, hogy minoritát fogdosson.\* Nem érintem én azon körülményeket; azok már olyan tulzotak, melyek a jelennek kegyetlensége alatt utolsó csepp végig megzavarodtak. Leteszem a tollat tapasztalatomnak azon igazságos hozzáadásával, hogy ciklikiró ur ellenmondásba jött; ugyanis azt érintette sorainak elején, hogy tiszteli az egyház mysteriumait, pedig épen ez nem látszott meg dolgozatán. No, de errare humanum est... elfogta a buzgóság s irásközben meghasonlott önmagával. Ugy látszik, jól ismeri a „Lupus et agnus” mesét, csinosan bele tudja göngyölni az „Igen”-t egy kerek tagadásba, mint a báránybőrbe rejtett farkas, mely szerepkörét a mesében bámulatos ügyességgel töltötte be.

Fejér D. Ignác.

\* Szívesen elismerjük, hogy Fejér Ignác ur sok jó indulatot tanúsított lapunk iránt, de ez nem tartoztathat minket, hogy tért ne engedjünk egy oly közleménynek, mely visszaéléseket ostromoz s mely nézetünk szerint meglehetősen találkozik is a közvéleménnyel. Mi a magunk részéről szívesen teszünk Fejér Ignác urra nézve kivételt, de ha a „Többség” ciklik irói ezt elmulasztották tenni, azon csak sajnálkozni tudunk. Hiában, a nyulat bokrostól lövik. Egyébiránt a kit a vád nem illet, annak könnyű magát megvédeni. A szerk.

## Szerkesztői izenet.

A felolvasónak. Tisztán emléksünk rá, hogy ez a ciklik megjelent már valamelyik lapban. Az utánjárás fáradságának elkerülése végett körük erre nézve nyilatkozni, mert vidéki lapban már egyszer megjelent közleménynek helyet nem adhatunk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:  
Ifj. Dobay János.

Sz. 3221. tkvi  
1888.

## Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy bálafalvi Vizi Ferencz végrehajtónak esztelneki Baka Elek (Elek-é) végrehajtást szenvedő elleni 18 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Esztelnek községében fekvő, az esztelneki 47. sz. tjkvben 85., 86., 87., 88., 89., 90. hr. sz. 193 frt, 1371. hr. sz. 5 frt, 3341. hr. sz. 5 frt, 3645. hr. sz. 3 frt, 3681. hr. sz. 5 frt, 3852. hr. sz. 3 frt, 3912. hr. sz. 7 frt, 4213. hr. sz. 22 frt, 4314. hr. sz. 12 frt, 5241. hr. sz. 1 frt, 5262. hr. sz. 4 frt, 5334. hr. sz. 3 frt és 4134. hr. sz. 54 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi november hó 20-ik napján d. e. 9 órakor Esztelnek község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírójá Kézdi-Vásárhelyt, 1888. évi június hó 30-án.

Vajna Gáspár,  
kir. tvszéki bíró.

Sz. 3996. tkvi  
1888.

## Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy bálafalvi Bíró György végrehajtónak bálafalvi Baricz Joachim s társai végrehajtást szenvedők elleni 78 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Bálafalva községében fekvő, a bálafalvi 237. sz. tjkvben A + 614. hr. sz. 11 frt, 634. hr. sz. 6 frt, 677. hr. sz. 6 frt, 761. hr. sz. 20 frt, 787. hr. sz. 10 frt, 866. hr. sz. 20 frt, 1024., 1025. hr. sz. 19 frt, 1119. hr. sz. 7 frt, 1379. hr. sz. 23 frt, 1456. hr. sz. 9 frt, 1481. hr. sz. 28 frt, 1545. hr. sz. 9 frt, 1625. hr. sz. 9 frt, 1694., 1695. hr. sz. 46 frt, 1893. hr. sz. 15 frt, 1928. hr. sz. 5 frt, 2077., 2078. hr. sz. 5 frt becsértékű; a bálafalvi 392. sz. tjkvben A + 2132., 2134., 2135. hr. sz. 12 frt becsértékű; a bálafalvi 83. sz. tjkvben 140. hr. sz. 160 frt, 419. hr. sz. 8 frt, 729. hr. sz. 19 frt, 738. hr. sz. 6 frt, 758., 759., 757. hr. sz. 48 frt, 1123. hr. sz. 4 frt, 1187. hr. sz. 4 frt, 1215. hr. sz. 6 frt, 1227., 1228., 1229. hr. sz. 13 frt, 1499. hr. sz. 5 frt, 1528. hr. sz. 5 frt, 1645. hr. sz. 6 frt, 2089., 2090., 2091. hr. sz. 33 frt, 2180. hr. sz. 13 frt, 2240., 2241. hr. sz. 8 frt becsértékű, és végre a bálafalvi 374. sz. tjkvben 187. hr. sz. 13 frt, 641. hr. sz. 22 frt, 1096. hr. sz. 6 frt, 1106. hr. sz. 7 frt, 1176. hr. számú. 11 frt, 1368., 1369., 1370. hr. sz. 27 frt, 1489. 1490. hr. sz. 15 frt, 1891. hr. sz. 11 frt, 1959. hr. sz. 9 frt, 2072., 2099., 2100. hr. sz. 14 frt, és 1968. hr. sz. 10 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi november hó 21-ik napján délelőtt 9 órakor Bálafalva község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál

előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. Kézdi-Vásárhelyt, 1888. jul. 28-án.

Vajna Gáspár,  
kirendelt egyes bíró.

Sz. 412—1888.

v h

## Árverési hirdetés.

Alulírt kir. bir. végrehajtó a k. vásárhelyi tek. kir. járásbírósnak 1888. é. 2700. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhírré teszi, miszerint végrehajtató Fiser Zsigmondnak (budapesti czég) 150 frt követelése s járuléka iránt végrehajtást szenvedő Novák Sándor kereskedőnél kielégítési végrehajtás folytán lefoglalt 303 frtra becsült ingóságok, u. m. bolti portékák nyilvános bírói árverésen készpénzért el fognak adni, minek Kézdi-Vásárhelyt a helyszínen leendő eszközzésére határidőül 1888-ik évi november hó 28-ik napjának délutáni 2 órája tűzetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdekllett ingóságok emez árverésen, az 1881-ik évi LX. törvénycikk 180. §-a szerint, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak; a lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólírt kir. bir. végrehajtónál és az árverés napján a helyszínen az árverezés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1888-ik évi november hó 12-én.

Kakutsi Ádám,  
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 2338—1888.

tkkvi.

## Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabó Mózesné Sebesi Ilona kézdivásárhelyi lakos végrehajtónak ügyvéd Szilágyi Ferencz ügygondnok által képviselt Kozma László hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 354 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbírósnak területén lévő Zabola községében fekvő, a zabolai 176. sz. tjkvben 889., 890., 2112. 2177. 4498., 4499., 4500., 5137., 5549., 5550., 5927. 6533., 7747., 7924., 8749., 824. 4501. hr. sz. alatti ingatlanokra az árverést 1266 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi január hó 15-ik napján délelőtt 9 órakor Zabola község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi XL. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kovásznán, 1888. évi szept. hó 27-ik napján.

A kovásznai kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság.

Dobay János,  
kir. járásbíró.

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt.